

The Ce

<http://www.matichon.co.th>

Title :
Subject Heading 1 :
Subject Heading 2 :
Source :
Date :

วันจันทร์ที่ 24 สิงหาคม พุทธศักราช 2558 ปีที่ 38 ฉบับที่ 13679 ราคา 10 บาท

9
ฉบับ 7

นิทานสุภาษิตจีน (1)

成语故事 (一)

ภาษาจีนมีสำนวนสุภาษิตมากมาย และชาวจีนก็นิยมใช้สำนวนสุภาษิตเหล่านี้ในชีวิตประจำวัน “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอสำนวนสุภาษิตที่มีเรื่องเล่าประกอบให้ผู้อ่านทุกท่านได้อ่าน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาจีนพร้อมทั้งความบันเทิงไปพร้อมกัน

นิทานสุภาษิตเรื่องแรกที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอก็คือ 狐假虎威 / 狐假虎威 (hújiǎhǔwēi หูเจียหูเว่ย) แปลเป็นภาษาไทยได้ว่า จิ้งจอกยืมอำนาจเสือ

เรื่องเล่ามีอยู่ว่า วันหนึ่งมีเสือผู้หัวไทยตัวหนึ่ง เดินออกไล่เหยื่อไปในป่า ทันใดนั้นก็จับสุนัขจิ้งจอกได้ตัวหนึ่ง และหวังจะกินจิ้งจอกตัวนั้นเป็นอาหาร จิ้งจอกตัวนั้นรู้สึกกลัวมาก แต่ก็รวบรวมความกล้าแล้วพูดออกมาว่า “เจ้าจะกล้ากินข้าได้อย่างไร ข้าเป็นราชาแห่งสัตว์ป่าที่สวรรค์ส่งลงมานะ ถ้าเจ้าไม่เชื่อ เราลองไปเดินในป่ากัน เดี่ยวข้าจะเดินนำหน้า แล้วเจ้าเดินตามหลัง

这个故事表现了老虎的愚蠢和狐狸的机智。/

這個故事表現了老虎的愚蠢和狐狸的機智。

Zhè gegùshi biǎoxiàn le lǎohǔ de yúchǔn hé húli de jìzhì.

เจ้อ เกอะ กุ๊ฉี เปียวเสียน เลอะ เหลาหู่ เตอะ ยหวิฉุ่น เทอ หุหลิ เตอะ จี้จื่อ.

นิทานเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงความโง่เขลาของเสือ และความหลักแหลมของจิ้งจอก

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

他只不过是老板的秘书，可他狐假虎威，总是在同事面前作威作福。/

他只不過是老板的秘書，可他狐假虎威，總是在同事面前作威作福。

Tā zhǐbúguò shì lǎobǎn de mìshū, kě tā hújiǎhǔwēi, zǒngshì zài tóngshì miànqián zuòwēizuòfú.

ทา จื่อปู้กั้ว ชื่อ เหลาปาน เตอะ มีชู่ เซอ ทา หูเจียหูเว่ย, จ่งชื่อ ไ้ ฉงชื่อ เมียนเสียน จั้วเว่ยจั้วฝู.

เขาเป็นเพียงแค่เลขาฯ ของเจ้านาย แต่ทำตัวเป็นจิ้งจอกยืมอำนาจเสือ ขอบแสดงอำนาจบาตรใหญ่ต่อหน้าเพื่อนร่วมงาน

และทั้งหมดนี้ก็คือนิทานเรื่องเล่าพร้อมตัวอย่างการใช้สำนวนสุภาษิต 狐假虎威 / 狐假虎威 (hújiǎhǔwēi หูเจียหูเว่ย) ผู้อ่านสามารถนำไปปรับใช้ในบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

(ที่มาภาพ : baike.baidu.com)

ข้า ลองดูว่าถ้าพวกสัตว์ป่าทั้งหลายเห็นข้าแล้ว จะกลัวกันไหม” เสือที่โง่เขลาไม่รู้ตัวว่ากำลังโดนจิ้งจอกหลอกอยู่ จึงตกลงเดินตามจิ้งจอกไป และเมื่อเดินไปเจอสัตว์ป่าตัวอื่นๆ สัตว์ป่าเหล่านั้นก็พากันวิ่งหนีไป โดยที่เสือไม่รู้เลยว่าสัตว์ป่าทั้งหลายเหล่านั้นวิ่งหนีไปเพราะกลัวเสือนั่นเอง ไม่ใช่เจ้าจิ้งจอกที่ยืมอำนาจของเสือมาเดินอยู่ข้างหน้าในขณะนั้น จากนั้นเมื่อสบโอกาส จิ้งจอก